

HAKALAINEN

HAUKINIEMEN HAKAN JÄSENLEHTI 1/2026

Pikatalvi ja äkkikevät

Jo lokakuussa Hakan talkoolaiset valmistelivat jääkiekkokaukalon jäädytyskuntoon. Pakkanen kuitenkin viivytti tuloaan. Lämpöasteita riitti aina joulun yli. Viimein 28. joulukuuta pakastui. Ahkeran jäädytystyön ansiosta jo uudenvuodenpäivänä luisteltiin.

Pakkasia kesti taukoamatta helmikuun puolenvälin tienoille. Joskus jopa yli kahdenkymmenenviiden asteet pakkaset eivät lannistaneet luistelunnälkäisiä kiekkoilijoita. Kahden täyden joukkueen verran pelaajia sirklasi puolitoista kuukautta joka ilta luisteluareenalla. Päivällä pienet aloittelijat täyttivät kentän. Yhtä yllättäen kuin talvi viimein tuli, suli jää helmikuun puolella kevään lämpöaaltoon.

Vähälumisena talvena hiihtolatu Särkijärven maisemiin jäi haaveeksi. Kylän pelloille saatiin sentään hetkeksi kohtuullinen hiihdettävä rata. Kevään virkistyspäivä Tanhuvaaran urheiluopistolla ja tutustuminen uuteen keskustan keilarataan saatiin toteutettua. Molemmissa tapahtumissa oli runsas osanotto.

Saman ikäisiä nuoria ei tahdo enää löytyä kylistä joukkuepeleihin täyttä joukkuetta. Niinpä lahjakkaita nuoria on liittynyt vahvistamaan lähiseutujen joukkueurheilua. Muiden muassa jalkapalloseurat STPS ja KarKi, salibandyseura TopTeam ja jääkiekkoseura SaPKo ovat haalineet nuoria hakalaislähtöisiä pelaajan alkuja riveihinsä.

Myös valmennusvientiä on naapuriseuroihin. Jenna ja Lassi Laitinen palkittiin vastikään Enonkosken vuoden liikuttaja -palkinnolla työstä KarKi:n kymmenvuotiaiden nappulaliigatoiminnassa. Heitä edelsi saman joukkueen valmentajana niin ikään ha-

Pyramidin rakennusta Tanhuvaaran-retkellä.

Vuoden talkoolaisen palkitseminen.

kalaislähtöinen Menna Rönkkönen. Lisäksi Jennan ja Lassin esikoinen Tea valmentaa seuran 6–7 vuoden ikäisiä palloilun harrastajia.

Varttuneita liikkujia on tullut runsaasti toimintaan mukaan. Sisäsivuilla kerrotaan hyötyliikunnasta, virkistysliikunnasta sekä tulevan kesän senioritansseista. Pitkästä aikaa saamme myös jumppaohjausta Hakan lavalla. Keskiviikkona 15.7. kisaillaan jo perinteiset kesäkisailut Hiesun kentällä.

Hakan vuosikokous pidettiin 15.3. Katariinan Tuvalla (Ikola). Puheenjohtajana jatkaa Olli Loikkanen, varapuheenjohtajana Leo Parkkonen ja sihteeri/rahastonhoitajana Tommi Malkki. Entiset johtokunnan jäsenet Kalle Kaartinen, Mika Saariniva ja Päivi Kohonen valittiin edelleen. Uusina johtokunnan jäseninä aloittavat Katariina Hätinen, Jaana Lifflander ja Jari Kaartinen.

Vuosikokous palkitsi Osmon pokaalilla lahjakkaan urheilijan Aleksa Malkin ja Arvin maljalla vuoden talkoolaisen Päivi Kohosen. Palkinnot ovat vuosittain jaettavia kiertopalkintoja.

Kiitän jokaista Hakan toimintaan osallistunutta. Kiitän myös kaikkia lehtemme tukijoita ja toimitukseen osallistuneita.

OLLI LOIKKANEN

Kaukalolla riitti vilskettä läpi luistelukauden.

Keilailuretki keräsi ennätyslaajan osanoton.

SISÄLLYS

2 PIKATALVI JA ÄKKIKEVÄT
Olli Loikkanen

5 MINÄ: JOUKO JUHANA KAUPPINEN
Jouko Kauppinen

6 JALKAPALLOILIJA ALEKSA
Aleksa Malkki

8 PIHAKUUSET
Juha Taskinen

14 LUKEMINEN
Teija Arokivi

17 ROSKATALAKOOT
Ritva Loikkanen

18 LUONNONKAUNIS KALLIORANTA – VARPARANNAN ALUEEN YHTEINEN VIRKISTYSPAIKKA
Jukka Nokelainen

20 TUULIHAUKKA HAUKINIEMEN PESIMÄLAJISTOON
Oskari Saunisto

21 KOIRANPENTU EKSYY
Aino Kaartinen

26 SOLMU
Minna Pii

30 SEURALAHDEN JÄÄSAUNA
Leo Parkkonen

32 LUOLAKIVIÄ JA TAFONEITA
Jukka Laurio

34 SENIORITANSSIA JA LIHASKUNTOJUMPPAA HAKAN LAVALLA
Kati Tuuhela-Tynkkynen

42 VARPARANNALLE (runo)
Helli Huotari

HAKALAINEN Haukiniemen Hakan jäsenlehti

Numero 1/2026, kesäkuu 2026

Julkaisija: Haukiniemen Haka ry
Päätoimittaja: Olli Loikkanen
Toimitussihteeri: Juuso Loikkanen
Etukannen kuva: Aino Kaartinen
Takakannen kuva: Eero Kaartinen
Paino: Tott-Print, Savonlinna

Hakalainen ilmestyy kahdesti vuodessa, kesäkuussa ja joulukuussa. Kaikenlaiset kirjoitukset ovat tervetulleita lehteen.

Yhteydenotot:
hakalainenlehti@gmail.com
puh. 0503317788 (Olli), 0503232880 (Ritva)
www.haukiniemenhaka.net

HAKAN JÄSENYYS

Maksamalla Hakan jäsenmaksun tuet seuran toimintaa. Liikuntavuorot ovat jäsenille ilmaisia. Jäsenet saavat myös Hakalainen-lehden. Henkilöjäsenmaksu on vuonna 2026 on **10 €** ja perhejäsenmaksu **20 €.** Maksun voi maksaa tilille **FI15 5650 0440 0434 30** (viestiksi tieto, keitä maksu koskee).

ILMOITA HAKALAISESSA

Ilmoitushinnat

1/1 s. 100 e
1/2 s. 50 e
1/4 s. 25 e

Ilmoitusmyynti:
hakalainenlehti@gmail.com

Minä: Jouko Juhana Kauppinen

Synnyin…
4.7.1949 Säämingissä.

Asun…
kotipaikalla Haukiniemessä.

Olen työskennellyt…
maanviljelijänä, metsurina ja kirvesmiehenä.

Olen harrastanut…
jalkapalloa ja monenlaista kuntourheilua.

Lempiruokani on…
kaurapuuro mustikoilla.

Arvostan…
yhdessäoloa läheisten kanssa.

Toivon…
terveyttä ja hyviä ulkoilukelejä.

Ilahdun…
kun lapset vierailevat kotonani ja kun heillä menee elämässä hyvin.

Haukiniemen Hakasta minulle tulee ensimmäisenä mieleen…
nuoruuteni jalkapallo-ottelut ja hiihtokilpailut.

Mieluisin Hakaan liittyvä muistoni on…
kun minut haettiin rippikoulusta pelaamaan Hakan jalkapallo-otteluun maalivahdiksi Kulennoisiin. Voitimme ottelun ja onnistuin vastustajien kannattajien naljailuista huolimatta torjumaan nollapelin.

Terveiseni Hakan toimijoille on…
Kiitos, kun pidätte seuran toimivana.

JOUKO KAUPPINEN

Jalkapalloilija Aleksa

Olen Aleksa Malkki 13 v, asun Varparannalla ja käyn Talvisalossa urheiluyläkoulun 7-luokkaa. Aloitin jalkapallon harrastamisen Hiesun kentällä, Haukiniemen Hakan jalkapallovuorolla. Vuonna 2022 siirryin STPS:n tyttöjoukkueeseen.

Kaudella 2025 pelasin T13 (tytöt 13 vuotta) -joukkueessa. Kävin myös pelaamassa neljä peliä T18-joukkueen mukana sekä yhden pelin Naisten Kolmosta.

Pelasin myös Palloliiton Helmariliigaa. Koska STPS:llä ei ollut joukkuetta Helmariliigaan T13-tytöissä, valittiin idän alueen joukkueista pelaajia SPL Itä A -joukkueeseen (Palloliiton joukkue) ja minut valittiin joukkueeseen pelaamaan Mikkeliin. Kävin myös Ylämyllyn Yllätyksen joukkueen mukana pelaamassa toista kierrosta T14 Helmariliigaa Mikkelissä.

Helmariliigan pelejä katsoivat pelaajatarkkailijat, jotka tekivät muistiinpanoja ja merkitsivät näkyvimpiä pelaajia muistiin. Ensimmäiseltä kierrokselta 1–4 sijoilla olevat joukkueet pääsivät jatkoon toiselle kierrokselle. Olimme neljänsiä, joten pääsimme jatkoon. Seuraavalta kierrokselta vain yksi joukkue pääsi jatkoon, silloin sijoituimme toisiksi, joten emme päässeet joukkueena jatkoon Eerikkilässä pelattavalle kolmannelle kierrokselle.

Kolmannelle kierrokselle Eerikkilään pelaajatarkkailijat kuitenkin kasasivat pudonneiden joukkueiden pelaajista vielä yhden joukkueen pelaamaan ja minut valittiin mukaan. Helmariliiga oli hieno kokemus ja tänä vuonna olemme pelanneet sitä yhteisjoukkueena Ylämyllyn Yllätyksen kanssa.

Oman joukkueen kanssa kävimme turnauksissa ja voitettiin kultaa kaksi kertaa peräkkäin Imatralla. Vuoden 2025 lopulla aloitimme treenaamaan yhdessä 2012 syntyneiden poikien kanssa.

Kausi 2026 on alkanut harjoitusotteluilla sekä oman että poikien joukkueen kanssa. Olemme tyttöjen kanssa käyneet pelaamassa muutamia turnauksia sekä talvisarjaa. Tällä kaudella siirrymme pelaamaan ison kentän pelejä (11v11) ja pelaamme T15 Kakkosta sekä poikien kanssa P14 Kakkosta.

Jalkapallon kautta olen saanut paljon uusia ystäviä. Harrastaminen on kivaa, kun on mukava porukka ympärillä ja voi kehittyä yhdessä joukkueena.

ALEKSA MALKKI

TOMMI MALKKI

Aleksa vastaanottamassa Osmon pokaalia Hakan vuosikokouksessa seuran toimialueen vuoden 2025 menestyneimpänä urheilijana.

Viereisellä sivulla ylhäällä Aleksa kuljettamassa palloa mustassa peliasussa ja alhaalla keltaisessa T 18 -pelissä.

Pihakuuset

Pihapuut ovat kuin perheenjäseniä. Ne ovat käpysilmin nähneet sukupolvien elämää. Haukiniemessä Kivelän, Pievilän ja Louhelan talojen pihakuuset ovat nyt poissa.

Ilona-myrsky kiihdytti palkeitaan lokakuun yhdeksännen päivän iltana 2024. Iltalenkiltään palannut Teija Arokivi oli kysynyt puolisoltaan Juhalta, pitäisikö traktori siirtää kuusen luota pois? ”Se on pysynyt pystyssä 120 vuotta ja isommatkin myrskyt kestänyt”, Juha oli tokaissut.

Aamulla näkivät: kuusi oli kaatunut traktoria päin. Laho oli hiipinyt kuusen sisään; vain tyven ulkokuori oli pitänyt puuta pystyssä. Traktori oli säästynyt, vain vilkkuvalon lasi oli rikkoutunut.

Kotikuusen menetys kosketti. Kuusen oli istuttanut vuonna 1901 Juha Sauniston isoisän isä Juhana Svensk Juhan isoisän Einari Svenskin syntymävuotena. Kuuseen oli salamakin iskenyt ja halkaissut latvan. Einariukki oli iskun aikana nojannut puun lähellä karjakeittiön seinään ja sanonut, että kuusi pelasti hänen henkensä.

Kuusi oli ehtinyt kasvaa suureen mittaan avoimella paikalla. Sen paksuille oksille olivat talon lapset vuoron perään majoja rakentaneet. Juhan isä Antti Saunisto oli kiivennyt latvuksiin katsomaan, kun salaman sytyttämä Rantasalmen kirkko paloi 27.6.1984.

Kuusi oli seissyt pihan vahtina yli vuosisa-

Juha Saunisto kaatuneen pihapuun äärellä.

dan. Ohi kulkiessa sitä oli mittailtu halaamalla. Naapuri Elna Turunen oli usein sanonut: ”Tuo kuusi jos vois kertoa…”

Juha silppusi oksat hakekasaan ja pätki mahtipuun. Haljennut, ontto kanto jätettiin muistomerkiksi. Uuden kuusen taimen Juha oli hakenut pihaan pari kuukautta myöhemmin Lahdenpellonlahden suunnalta Oskari Sauniston ylioppilaaksi pääsyn kunniaksi. Uuden pihapuun kertomus oli alkanut.

Sauniston kuusen kaatuminen laittoi naapurit pohtimaan, missä kunnossa oman pihan valtiaspuut olivat. Pievilän, eli Olli ja Ritva Loikkasen vuorostaan hallinnoiman sukutilan neljä pihakuusta kaadettiin loppukesästä 2025. Olli olisi vielä antanut kuusien olla, Ritvan huoli kuusien kaatumisesta talon päälle vahvistui myrskyisinä öinä.

Ollin pappa Sulo Loikkanen oli istuttanut parikymppisenä alkujaan seitsemän kuusta vanhan talon ja navetan väliin. Siitä oli aikaa nyt noin sata vuotta. Taimet olivat omasta taimitarhasta. Siihen aikaan metsätilojen oli kasvatettava kuusen taimia oman metsän istutuksia varten.

Kuuset olivat suojanneet taloa ja pihaa pohjoisenpuoleisilta tuulilta. Oravat pesivät latvuksissa ja linnunpöntöissä ja käpyjä riitti. Olli muisteli, kuinka Nalle-koiran juoksunaru oli viritetty kuusesta navettaan ja rekkitanko oli sidottu runkojen väliin. Sukupolvesta seuraavaan siinä oli leukaa vedetty. Viimeiseksi Juuso-pojalle oli keinu laitettu, ja siitäkin on aikaa.

JUHA TASKINEN

Teija ja Juha pihapuun kannolla.

OLLI LOIKKANEN

Loikkalan kuusen karsintaa ennen kaatoa.

JUHA TASKINEN

OLLI LOIKKANEN

Metsäpalvelu Konttisen ammattilaiset tekivät kaadot ja Olli pätki rungot polttopuiksi. Piha on nyt avoin eikä uusien puiden istuttamista ole vielä mietitty. Pitkä kanto jätettiin pystyyn ihan varta vasten, ja siitä Jukka Laurio veisti moottorisahalla suojelusenkelin.

Pievilän tilan vuonna 1643 alkanut historia jatkuu toistaiseksi ilman pihakuusia. Neljästoista sukupolvi asuu paikalla. Elämä jatkuu. 383-vuotisen historian aikana pihapuita on vuoroin istutettu ja vuoroin kaadettu. Talon seinällä tilan kunniakirjassa lukee: ”Sitä kuusta kuuleminen, jonka juurella asunto.”

JUHA TASKINEN

”Yhdessä eteenpäin” -teos, Louhelan kuusen kanto.

Viereisellä sivulla ylhäällä Louhelan kaadettu pihakuusi ja alhaalla yksi Pievilän kaadetuista kuusista.

Pihakuusien kaatojen ketjureaktio tavoitti myös Louhelan, ja kuusi kaadettiin tammikuussa 2026. Puu oli pikkuhiljaa harsuuntunut ja sieniä kasvoi juurien suuntaisesti. Perimätiedon mukaan puun olisi istuttanut isäni nuorin veli Pauli Taskinen. Vuosirenkaista saattoi laskea iäksi 96 vuotta.

Isäni Leo istutti maantienvieruksen kuuset jatkosodasta palatessaan vuoden 1944 tienoilla. Pihakuusi oli kymmenisen vuotta vanhempi. Navetan vieressä pikkuhiljaa taivasta kohti kurottava kuusi varttui isä-Leon, hänen veljiensä ja siskojensa kanssa sekä sitten minun siskoni ja veljieni sekä omien lapsieni kanssa. Ehtipä kuusi käpysilmin nähdä Louhelan tilan satavuotisjuhlan ja viime kesänä lapsenlapseni Leonkin. Pikku-Leolla kasvaa nimikkopuuna talon edustalla rusokirsikka.

Jotain juurevaa katosi, kun kuusi jysähti nurin. Jäljelle jäivät kuitenkin kauniit muistot sekä muutamat valokuvat. Kuten naapureissa, kuusessamme on ollut lapsilla monet majat. Sen vahvoilla oksilla on riiputettu teurastetut porsaat ja sonninmullikat.

Kaikella on aikansa. Kuusen juuret olivat työntyneet navetan lattian alle ja painoivat siellä vesijohtoja ja viemärilinjaa. Lähtölaskentaa oli tehty pitkään, mutta puusta oli vaikea luopua.

Tyhjän tilan täyttää kannon viereen itsestään kasvanut omenapuu. Kotikuusen kertomus jatkuu. Sen siemenet itävät ruukussa ja sen kantoon sahasin ”Yhdessä eteenpäin” -veistoksen. Siinä Louhelan tilan 105 vuotta sitten ostaneet Hilja ja Antti Taskinen nojaavat toisiinsa ja katsovat eteenpäin.

JUHA TASKINEN

Yksi soitto ja matka jatkuu.

Hinaus 24/7 **050 323 2667**

Sata kilsaa Savonlinnasta.

Tarjoamme nopeaa ja luotettavaa apua kun tarvitset hinauspalvelua, apuvirtaa, lukkiutuneiden ovien avausta tai vaikka apua vararenkaan vaihtoon. Olemme kaikkien vakuutusyhtiöiden kumppani ja laskutamme suoraan vakuutusyhtiötäsi.

Itäosan Purkaamosta löydät laajan valikoiman tarkastettuja käytettyjä varaosia nopeasti ja edullisesti – fiksu vaihtoehto silloin, kun aikaa ja rahaa ei ole hukattavaksi.

ITÄOSA

Hinauspalvelu | **050 323 2667**
Purkaamo | **015 250 533**

itaosa.fi

Aidosti paikallinen.

Myynti: 050 306 6219

romuosma.fi

Teräsveijarit Oy. Ahertajantie 29, Savonlinna

Kirjaa lukiessa tai kuunnellessa tarina vie mennessään ja maailma avartuu

Lukeminen on mukavaa ajanvietettä ja hyvä harrastus. Lukea voit lähes missä tahansa. Jos lainaat kirjan kirjastosta, lukeminen ei maksa mitään. Lukiessasi useimmiten rentoudut ja saat olla omissa ajatuksissasi. Samalla aivosi saavat tekemistä ja sanavarastosi laajenee.

Minä pidän lukemisesta. Luen, koska lukiessani arkipäivän asiat unohtuvat. Lukiessani rauhoitun ja uppoudun kirjan maailmaan ja koen olevani aivan omissa ajatuksissani.

Joskus luen illalla ennen nukkumaanmenoa ja tilanteissa, jolloin ei ole muuta tärkeämpää tekemistä. Kuuntelen myös paljon äänikirjoja. Äänikirja pyörii puhelimella, kun teen kotitöitä tai käsitöitä, hiihdän, lenkkeilen tai olen pidemmällä automatkalla tai marjametsässä.

Mistä sitten löytää mielenkiintoisia kirjoja luettavaksi? Lukuvinkkejä poimin sosiaalisen median ryhmistä ja internetistä etsimällä. Ystävät ja työkaverit antavat myös hyviä kirjaehdotuksia. Myös äänikirjasovellukset sisältävät kirjojen esittelyjä ja arvosteluja.

Luen erilaisten kirjallisuudenlajien kirjoja. Toisinaan kevyitä romaaneja, toisinaan romaaneja, joissa on hyvinkin syvällinen teema. Luen useimmiten uudempaa kertomakirjallisuutta, mutta myös vanhempia kirjoja. Myös elämäkerrat kiinnostavat minua. Joskus luen dekkareita ja joskus taas romaanin, jossa on huumoria. Joskus on luettavanani sarjakuva tai tietokirja.

Kyselin muutamalta haukiniemeläiseltä heidän lukuharrastuksestaan. He ystävällisesti vastasivat kysymyksiini.

1. Millaista kirjallisuutta/tekstejä luet nykyään? Onko lukumieltymyksissäsi tapahtunut muutoksia iän myötä? Millaisia?
2. Milloin ja missä tilanteissa luet?
3. Mitä lukeminen merkitsee sinulle?
4. Mistä löydät vinkkejä kirjoista?
5. Kuunteletko äänikirjoja? Jos kuuntelet, niin millaisissa tilanteissa ja miksi olet valinnut kuuntelemisen lukemisen sijaan?
6. Paras/mieleisesi lukemasi kirja tai kirjasarja tai kirjallisuudenlaji tai kirjailija?
7. Esittele lyhyesti jokin kirja tai kirjasarja. Kenelle suosittelisit sitä?

Aimo Kaartinen, 81 v.

1. Lukuharrastukseni aloitin jo nuorena. Naapurissa Ikolan tuvassa oli kyläkirjasto, josta lainasin nuortenkirjoja. Aikuisempana luin dekkareita ja muita romaaneja. Nyt iäkkäämpänä on alkanut historia kiinnostaa.
2. Yleensä luen iltaisin. Talvella enemmän, kesällä lukeminen jää vähemmälle.
3. Lukeminen on minulle omaa laatuaikaa, lukiessa aika kuluu kuin siivillä.
4. Kirjavinkkejä saan tutuilta ja tiedotusvälineistä.
5. Äänikirjojen kuuntelua en ole kokeillut.
6. Paras lukemani kirja on Aleksis Kiven *Seitsemän veljestä*.

Eira Kaartinen, 76 v.

1. Nuorena olin kirjakerhossa, josta sain romaaneja luettavaksi, mm. Alistair MacLeania. Nykyään luen dekkareita, etenkin ruotsalaisia. Satu Rämön Hildur-sarjaa ja Enni Mustosen kirjoja

TEIJA AROKIVI

Savonlinnassa ja Enonkoskella vietettiin tiistaina 21.4. kuntien yhteistä lukupäivää, joka sai alkunsa kuntien yhteisestä Saimaan sillat -lukutaitostrategiasta. Lukupäivänä kutsuttiin kaikenikäiset tarttumaan painettuun tekstiin. Mukaan oli haastettu koulut, päiväkodit, työntekijät, yritykset, yhdistykset ja ihan jokainen kuntalainen. Niittylahden, Varparannan ja Haukiniemen kylillä tartuttiin haasteeseen. Tiistaina 21.4. klo 18 kokoonnuttiin Varparannalle Kaartisen Jarin pihapiirissä olevalle Pelluutuvalle lukemaan ja keskustelemaan kirjoista ja kirjallisuudesta.

olen lukenut. Myös vanhoja runoja tykkään lukea.

2. Eniten on lukemiselle aikaa syksyllä ja joulun aikoihin.
3. Lukeminen on minulle ajanviete ja toki se myös sivistää.
4. Kirjavinkkejä saan lehdistä, ja dekkareita löytyy kirppareilta ja tuttavilta lainaan.
5. Äänikirjoja en ole koskaan kuunnellut.
6. Parasta kirjaa on vaikea nimetä, mutta Sofi Oksasen *Puhdistus* on ollut kirja, joka järkytti minua.

Kati Tuuhela-Tynkkynen, 55 v.

1. Nykyisin luen tai kuuntelen monentyyppistä kirjallisuutta. Pidän erityisesti uudemmasta kotimaisesta kertomakirjallisuudesta sekä pohjoismaisista dekkareista. Nuorempana luin paljon amerikkalaista käännöskirjallisuutta. Luen jonkin verran myös tietokirjallisuutta ja elämänkertoja.
2. Paperikirjojen sijaan kuuntelen paljon äänikirjoja. Kuuntelen niitä yksin ollessani – kotiaskareita tehdessäni ulkona ja sisällä sekä joskus automatkoilla sekä neuloessani.
3. Lukeminen avartaa omaa ajattelua. Tietokirjallisuuden kautta saan uutta tietoa minua kiinnostavista asioista. Fiktiivinen kirjallisuus tarjoaa kiehtovia ja koskettavia elämäntarinoita.
4. Keskustelen kirjoista ystävieni kanssa. Jaamme lukusuosituksia toisillemme. Myös sosiaalisessa mediassa algoritmit tarjoavat minulle lukusuosituksia.
5. Kuuntelen paljon äänikirjoja.
6. Parasta kirjailijaa tai kirjaa on mahdoton nimetä. Hyviä kirjoja on niin paljon. Mieleenpainuvia ovat olleet Astrid Lindgrenin kirjat. Koskettavin Astrid

Lindgrenin kirja on mielestäni *Veljeni, Leijonamieli*.

Juha Saunisto, 64 v.

1. Nuorena luin jännitystä ja sarjakuvia. Nykyään luen enimmäkseen kotimaista ja ulkomaista kertomakirjallisuutta, elämäkertoja, joskus myös sarjakuvia. Toisesta maailmansodasta ja Suomen kansalaissodasta kertovat romaanit kiinnostavat erityisesti. Niin kotimaisia kuin ulkomaisia klassikoita on tullut luettua: Päätalot, Lehtoset, Sillanpäät, Steinbeckiä ja venäläisiä klassikoita.
2. Luen enimmäkseen syksyllä ja talvella.
3. Lukiessani saan uppoutua kirjan tarinaan. Joskus ei voi kuin ihmetellä, miten kirjailija on voinut keksiä niin huikean tarinan ja vielä kirjoittaa sen niin rikkaalla kielellä. Historiallisia romaaneja lukiessa pääsen siirtymään ajassa taaksepäin.
4. Kirjavinkkejä saan vaimolta, lehdistä ja uutisista.
5. Äänikirjoja kuuntelen automatkoilla, joskus traktorissa ja hiihtäessä.
6. On vaikea nimetä parasta kirjaa, mutta yksi parhaimmista on ylivoimaisesti Mika Waltarin *Sinuhe Egyptiläinen*. Jos paksun kirjan aloittaminen hirvittää, niin sen voi myös kuunnella Yle Areenasta kuunnelmana.

TEIJA AROKIVI

Haukiniemeläisten ahkerien lukijoiden kirjavinkkejä

Eira

Kivelä, Anneli: *Katajamäki*-sarja (19 osaa)

Mukavaa maalaiskylän elämää kuvitteellisessa Katajamäen kylässä. Kun kirjan mainioihin henkilöhahmoihin tutustuu, niin tuntuu siltä, että itse asuisi Katajamäen kylällä.

Aimo

Antti Heikkisen kirjoittamat elämäkerrat: Einari Vidgren (metsäkoneyhtiö Ponssen luoja), Seela Sella, Juice Leskinen, Kari Tapio, Kalle Päätalo, Danny ja monia muita. Sujuvaa kerrontaa ja hyvää ajankuvaa nilsiäläisen Heikkisen lupsakkaan pohjoissavolaiseen tyyliin. Tarvittaessa murteen kirjoittaminen onnistuu hienosti.

Kati

Tuominen, Ilona: *Kortteli*-sarja

Kevyttä, hyvänmielen lukemista. Lämminhenkinen kirjasarja, joka kertoo kuvitteellisen turkulaisen puutalokorttelin asukkaiden elämästä. Mukavaa luettavaa vaikka tulevana kesänä.

Juha

Brunk Holmqvist, Karin: *Pieni potenssipuoti*

Mukava veijaritarina kahdesta iäkkäästä siskoksesta pienessä ruotsalaisessa kylässä. Heidän rauhalliseen, tasaiseen elämäänsä tulee muutos, kun naapuriin muuttaa uusi asukas. Lämminhenkinen tarina siitä, että koskaan ei ole liian myöhäistä miettiä sitä, että voisiko muutoksen elämässä ottaa positiivisessa mielessä vastaan. Muita kirjailijan romaaneja ei valitettavasti ole käännetty vielä suomeksi.

Teija

Aittokoski, Heikki: *Kunnon kansalainen*

Tarina lähtee suomalaiseen tyyliin saunasta. Hauska, mutta toisaalta vakava ja koskettava. Ajatuksellista ja kielellistä ilottelua suomalaisella melankolialla. Tavallaan kepeä, mutta teemana myös oikeudenmukaisuuden ja välittämisen tärkeys. Aivan mainio kirja myös kuunneltuna Antti Holman lukemana!

Roskatalakoot

Kevään tulon myötä lumien sulaminen paljastaa joka vuosi ihmisen heittämät, luontoon kuulumattomat roskat. Tänä vuonna Haukiniemen Hakan jäsenistö päätti tehdä jotain asian korjaamiseksi ja siivota kolmen kylän (Niittylahti, Varparanta ja Haukiniemi) alueelta Juvolantien reunat.

Jätteet kerättiin 10.4. kävelemällä maantietä noin kahdenkymmenen kilometrin matka. Samanaikaisesti osa talkoolaisista siivosi Haukiniemen jääkiekkokaukalon pukukopit ja osa raivasi pusikot kaukalon ympäriltä. Kaikenlaista roskaa tien varrelta löytyikin paljon. Kymmeniä jätesäkillisiä kierrätettävää tavaraa hoidettiin asianmukaisesti eteenpäin.

Erityisesti erilaista muovitavaraa oli jätetty heinikkoon. Katkenneita ja kaatuneita aurausviittoja, joita viittojen laittajat eivät korjaa pois talven jälkeen, kertyi runsaasti. Saatiin kassiin myös vaatetavaraa ja kumia. Kaikkein eniten taisi kertyä paperitavaraa sekä juomapulloja ja -tölkkejä.

Kaukalolla kaksi riuskaa miestä heilui raivaussahojen kanssa kaataen pusikot kaukalon ympäriltä ja kaksi naista hoiti pukukopin ja varastot siistiin kuntoon. Pelit talven aikana olivatkin olleet rajuja, koska rikkoutuneita mailoja löytyi kymmenittäin.

Näin kahdenkymmenen talkoolaisen väki siivosi kylien tienvarret. Jääkiekkokaukalon ympäristö ja pukukopit hoidettiin valmiiksi seuraavaa jääkautta varten. Urheiluseura tarjosi ahkerille talkoolaisille illan päätteeksi grillimakkaraa ja mehua yhteisen rupatteluhetken merkeissä.

RITVA LOIKKANEN

Talkooporukka kokoontuneena Haukiniemen kaukalolla.

Luonnonkaunis Kallioranta – Varparannan alueen yhteinen virkistyspaikka

Varparannan Kallioranta on paikka, jossa historia, yhteisöllisyys ja sitkeä savolainen tahto kohtaavat. Se on ranta, joka on vuosikymmenten aikana muuttunut laidunmaiden ja kunnallis- ja vanhainkodin asukkaiden uimapaikasta koko kylän yhteiseksi olohuoneeksi – ja jonka säilyminen ei ole ollut itsestäänselvyys.

Uimapaikka, laidun, arjen kohtaamispaikka

Kalliorannan varhaisvuosina ranta palveli kunnallis- ja vanhainkodin asukkaita virkistys- ja peseytymispaikkana. Rannan tuntumassa laidunsi karja, ja lehmät katselivat rauhallisesti uimareiden touhuja, aivan kuin olisivat arvioineet heidän uintitekniikkaansa. Ranta oli osa arkea – luonnollinen, vaatimaton ja kaikille avoin.

Kun kylä nousi puolustamaan rantaansa

1980-luvun alussa Kalliorannan tulevaisuus joutui vaakalaudalle. Vuonna 1982 eräät kaupungin päättäjät suunnittelivat alueelle kesämökkien rakentamista itselleen. Hanke paljastui kaupungin mittamiesten käydessä kahvilla silloisella Varparannan sahalla ja

OLLI LOIKKANEN

Juhannustunnelmaa Kalliorannassa kesällä 2022.

kertoessa asiasta paikallisille sahan työntekijöille.

Ajatus herätti Varparannalla välittömän vastareaktion. Kyläläiset tiesivät, että ranta oli enemmän kuin tonttimaa – se oli yhteinen paikka, osa identiteettiä ja historiaa.

Tästä toiminnasta sisuuntuneena syntyi Varparannan alueen kyläyhdistys, jonka ensimmäinen suuri tehtävä oli puolustaa Kalliorantaa. Yhteisön ääni kuului, ja ranta säilyi kyläläisten käytössä.

Kalliorannan kehittämistyötä

Vuonna 2007 Kalliorannan tarina sai uuden käänteen, kun Varparannan kyläpäällikkö Hannu Tolvanen ja WillaNutun pehtoori ryhtyivät suunnittelemaan alueesta viihtyisää, koko perheen virkistäytymispaikkaa. Tavoitteena oli kehittää ranta sellaiseksi, että se palvelisi niin lapsiperheitä, nuoria, aikuisia kuin senioreitakin.

Suunnitelmille piti hakea rakennus- ja vesityölupaa sekä neuvotella kaupungin kanssa kehittämissuunnitelmasta. Työt aloitettiin 2009. Omarahoituksen lisäksi kehittämiseen on saatu Leaderin hankerahaa Piällysmies ry:n kautta 28 550 euroa. Omarahoitusosuus koostui kyläyhdistyksen järjestämistä talkootöistä ja juhannusjuhlien tuotoista.

Hankkeiden saamiseksi oli Kalliorannan hallinnan oltava kyläyhdistyksellä. Niinpä viiden vuoden välein vuokrasopimusta kaupungin kanssa jatkettiin rahoittajan ehtojen mukaisesti.

Vuosien 2010–2017 aikana kylän talkooväki teki lähes 600 talkootunnin mittavan työn WillaNutun työmiesten tukemana. Lapioita heilutettiin. Pesosen Jussin kaivinkone siirteli mittavan määrän kiviä rannasta. Kivistä rakennettiin kokkosaari ja tukeva pohja rantaterassille.

Rantaterassista tulikin lopulta puolta suurempi kuin rakennussuunnitelmissa oli määritelty. Siinä oli rakennustarkastajalle selittämistä lopputarkastuksessa, mutta perustelu runsaista kivimääristä, jotka piti piilottaa terassin alle, sai siunauksensa.

Rantatietä, joka johti venevalkamaan, siirrettiin kauemmas, jotta lapsilla oli turvallista käyskennellä rannalla. Rakennettiin grillikotaa, uimakoppia, eko-WC sekä laituri vähän isommille uimareille. Toukokuun 23. päivä 2013 kyläyhdistys kutsui koko seudun ihmiset tutustumaan Kalliorannan kehittämisen I vaiheen työn tuloksiin.

Viimeisimpänä raivattiin terassin viereen vuonna 2018 beachvolleykenttä, joka toimii mm. juhannusjuhlissa tapahtumakenttänä. Beachvolleykenttään rahoitusta haettiin ja saatiin Savonlinnan lähidemokratia-avustuksista.

Kaiken kaikkiaan Kalliorannan siistimis- ja rakennusurakka kesti siis lähes kymmenen vuotta, mutta on ollut kaiken työn arvoinen ponnistus.

Kallioranta tänään: Savonlinnan kesäinen helmi

Nykyään Kallioranta on yksi Savonlinnan viihtyisimmistä ja rakastetuimmista kesäkohteista. Se on paikka, jossa lapset oppivat uimaan, perheet viettävät aurinkoisia päiviä, nuoret kokoontuvat ja vanhemmat polvet muistelevat menneitä juhannusjuhlilla kokkotulen loimutessa.

Kallioranta on siisti, luonnonkaunis paikka, joka hyvin hoidettuna on kaikille viihtyisä paikka – ja ennen kaikkea se on edelleen kaikkien käytössä. Kallioranta on esimerkki siitä, mitä yhteisö voi saada aikaan, kun se päättää puolustaa ja kehittää yhteistä ympäristöään.

Kallioranta ei ole vain ranta. Se on Varparannan sykkivä sydän.

JUKKA NOKELAINEN

Tuulihaukka Haukiniemen pesimälajistoon

Asensin vanerista tehdyn pesälaatikon noin viisi vuotta sitten meidän puimalan ulkoseinustalle toiveissa saada pönttöön tuulihaukka pesimään. Pesälaatikko on laadukkaasta filmivanerista tehty noin 40 senttimetriä korkea, 30 senttimetriä syvä ja leveä kuutiomainen laatikko, jonka etuseinä on puoliksi avonainen, josta lintu pääsee laatikkoon.

”Pöntön” sopiva sijoituspaikka on korkealle esimerkiksi ladon seinään tai yksittäiseen puuhun peltoaukealle maatalousympäristöön. Pesälaatikko kannattaa sijoittaa mieluiten pohjoiseen tai itään päin, jotta poikaset eivät paahdu kuumalla säällä. Pohjalle pönttöön voi laittaa turvetta tai humusta, jolloin emo näkee pöntöstä ulos hautoessaan.

Vaikka pönttö on tehty tuulihaukalle, on mahdollista, että siihen menee pesimään jokin muu laji, esimerkiksi västäräkki tai harmaasieppo. Pesälaatikko oli kuitenkin asumattomana useamman vuoden, kunnes viime keväänä 23.4. näimme tuulihaukkaparin pyörivän puimalan ympäristössä.

Linnut kävivät katsastamassa pöntön ja asettuivatkin siihen pesimään. Pari kuukautta myöhemmin pöntössä olikin kuusi pientä tuulihaukan poikasta. Paikallinen petolinturengastaja Pekka Mättö kävi rengastamassa poikaset. Loppukesästä peltojen yllä kaartelikin haukkaparin kanssa monta nuorta tuulihaukkaa.

Tuulihaukka on yleinen maaseutuympäristön petolintu. Se kuuluu jalohaukkoihin ja on siipien kärkiväliltään noin varpushaukan kokoinen lintu. Yleisvärityksetään selkäpuolelta lintu on punaruskea, mutta siivenkärjet ovat mustat. Vatsapuoli on vaalea, jossa on tummia viiruja.

Pyrstö tuulihaukalla on suhteellisen pitkä. Lajityypilliseen tapaan tuulihaukka lekuttaa eli lentää paikallaan pellon yllä saalistaessaan. Suomen pesimäkannan koko on noin 7 000 paria.

Nähtäväksi jää, pesiikö tuulihaukka tulevanakin kesänä samalla paikalla.

OSKARI SAUNISTO

Tuulihaukkanaaras pöntössä.

Tuulihaukan poikaset.

Pekka rengastamassa tuulihaukan.

Koiranpentu eksyy

Olipa kerran pieni koiranpentu joka asui mukavassa talossa. Eräänä päivänä se lähi metsään kävelylle. se kulki ison puun ohi, suuren lammen vierestä ja kallion ohi. Yhtäkkiä se huomasi että se oli eksyksissä. Se oli surullinen ja alkoi itkeä. Kun pentu ulisi orava tuli katsomaan mikä ulisi. "Mikä hätänä koira?" orava kysyi. "Minä eksyin." pentu vikisi "Missä sinä asut?" orava kysyi. "Ison pellon vieressä." pentu vastasi. "Tiedän sinne reitin! Tule! Seuraa minua!" orava huudahti. Ja pentu seurasi. He ohittivat kallion, kiersivät suuren lammen ja ison puun ohi. "Tuolla koti on!" pentu huudahti. He juoksivat pellon ohi suoraan pennun pihaan missä sen omistaja odotti sitä. Myös orava jäi sinne asumaan. LOPPU.

AINO KAARTINEN, 9 v

ENERGIAPUUKAUPPA.

METSÄSTÄ **LÄMMÖKSI.**

ON KONE OY

- rakennusten pohja- ja purkutyöt
- jätevesijärjestelmät ja viemäröinti
- tienrakennus / kunnostukset / lanaukset
- maa- ja metsätalouden kaivutyöt
- käyttövesikaivojen teko

Puh. 045 671 5852 • olli@onkone.fi

- tela-alustaiset kaivinkoneet, 6 tn, 15 tn, 22 tn
- kaikissa koneissa kauhanpyörittäjä

Kasvaako pihallasi VAARAPUITA?

Meiltä saat kokonaisvaltaista palvelua aina puunkaadosta pilkkeisiin ja kannon jyrsinnästä nurmikon perustamiseen.

Kustannusarvio ja tilaus kätevästi NETISTÄ

MUISTA kotitalous-vähennys!

Ota yhteyttä: 040 358 4557
toimisto@metsapalvelukonttinen.fi
www.metsapalvelukonttinen.fi

metsäpalvelu
J. KONTTINEN
Satamakatu 11, 57130 Savonlinna

Solmu

Solmut ovat kiehtovia. Asiat voivat olla solmussa, ihmissuhteet, tilanne, ja liikenteessäkin on solmukohta. Suhteita voi solmia, ja kengännauhoja. Yhtä paljon kuin todellista, solmut ja solmiminen voi olla abstraktia.

Abstraktin ja todellisen solmun välimuotoja ovat vaikka solmut, joihin on liitetty jokin nimi kuten tosirakkauden solmu. True love knot (tosirakkauden solmu) on mainittu kansanlaulussa ”Barbara Allen” Rakastavaiset Barbara Allen ja Sweet William haudataan vierekkäin ja haudoille istutetut ruusut solmiutuvat tosirakkauden solmulla.

Tuulen viemää -elokuvan kohtauksessa Scarlett solmii Ashleyn vyölle silkkinauhan tosirakkauden solmulla. Ashley ei vastaa Scarlettin tunteisiin. Myös ystävyyden solmulla on abstrakti merkitys kuvailemaan solmun tasapainoisuutta. Päättymätön Salomonin solmu on monien rakennuksien koristeena ja aiheena ja muunnelmina kelttiläisissä kuvioissa.

Fryygian Gordionissa Zeuksen temppelissä oli solmu. Solmun avaajasta oli määrä tulla Aasian valtias. Yrityksistä huolimatta kukaan ei osannut avata solmua. Vuonna 333 eaa. Aleksanteri Suuri halkaisi solmun miekallaan. Vaikean ongelman yksinkertaista ratkaisua nimitetään Gordionin solmun ratkaisemiseksi.

Köysiä on tehty 12 000 vuotta sitten kivikaudella. Mammutinluinen köyden tekemiseen käytetty työkalu on löytynyt kaivauksissa. Oletettavasti kierteinen köysi on osat-

tu valmistaa ennen kuin on opittu valmistamaan kierteistä lankaa villasta ja kuiduista.

Metsästys ja kalastus, merenkulku, rakentaminen, tavaroiden kuljettaminen, pehmustaminen, kiinnittäminen ja korjaaminen on edellyttänyt köysiä. Köydet ovat edellyttäneet solmuja, ja solmujen tarpeen säätelee, ovatko ne kiinnittämiseen, jatkamiseen, kiristämiseen vai ehkä erottelemaan asiat toisistaan.

Tähän tarinaamme otan yhden merenkulkuun liittyvän solmun, jonka voi tehdä ihan vaan esteettisyytensä vuoksi. Apinannyrkki tai kastliinasolmu eli heittoliina on yhden köyden päähän tehtävä solmu ja sen tarkoituksena on olla pallo, jonka avulla heitettävän köyden saa paremmin kiinni. Kastliinasolmu on erittäin esteettinen ja koon mukaan sen voi tehdä ovistoppariksi, avaimenperäksi tai vaikka koruksi.

Minkä kokoisen pallon haluat? Lopullinen pallon koko on arviolta sisälle laitettavan pallon koko plus 4 x köyden paksuus.

Eli lasketaan halkaisija. Esimerkkipallossani on 6,5 cm:n koiran pallo sisällä, ja solmu on tehty 16 mm:n köydestä. Laskutoimitus on 6,5 + 4 x 1,6 = 12,9 cm. Valmiina noin 13 sentin pallo.

Kuva 1.

Jotta köysikauppaan ei tarvitse lähteä summamutikassa, tarvittavan köyden pituus tulee arvioida. Saimme halkaisijaksi 13 cm ja teemme pallon neljällä kiepillä. Eli yhden kiepin pituus on 13 cm x 3,14 eli 40,82 cm.

Yhden kiepin pituus on noin 41 cm ja kieppejä on yhteensä 3 x 4 = 12. Siis pallon solmimiseen tarvitaan noin 5 m 16 mm:n paksuista köyttä. *(Kuva 1.)*

Jos köysi on polyhamppua tai muuta muovikuitua, pää poltetaan purkautumattomaksi. Luonnonkuituköysi teipataan vaikka maalarinteipillä, että se kestää pujottelua.

Aloita noin puoli metriä köyden päästä. Kieputa köysi neljä (suunniteltujen kieppien määrä) kertaa kämmenen ympäri. *(Kuva 2.)*

Käännä köysi keskisormen ja nimettömän välistä taakse. *(Kuva 3.)*

Kieputa neljän ensimmäisen kiepin ympäri poikittain neljä kierrosta. Ylälenkin stoppariksi voi laittaa jonkin kapulan. *(Kuva 4.)*

Kuva 2.

Neljän kiepin jälkeen köysi työnnetään samasta raosta kapulan kanssa. Täytepallo laitetaan solmun sisään. *(Kuva 5.)*

Neljä viimeistä kieppiä kierretään ensimmäisten köysilenkkien alta ja toisten köysilenkkien päältä. Neljä kertaa.

Köysilenkkejä kiristetään pikkuhiljaa käänteisessä järjestyksessä kuin ne on tehty. Pikkuhiljaa. Malta.

Viimeinen pätkä ujutetaan köysipallon sisään. Aloituspäästä voi tehdä haluamansa pituisen lenkin työntämällä lenkin pään pallon sisään aloituskohdasta. *(Kuva 6.)*

MINNA PII

Kuva 3.

Kuva 4.

Kuva 5.

Kuva 6.

Seuralahden jääsauna

Helmikuun 16. päivän aamuna, kirpeän ja aurinkoisen talvisään vallitessa päätimme poikien kanssa rakentaa jääsaunan Seuralahden jäälle. Keli oli loistava toteuttaa projekti, joka oli muhinut mielessä jo useampana vuonna.

Ainut este aiemmin oli ollut sopivan jääolosuhteen puute. Nyt kirkasta teräsjäätä oli noin 23 cm ja jään päällä ainoastaan kevyttä pakkaslunta.

Rakentaminen alkoi sopivien jääkuutioiden sahaamisella. Seuraavaksi nostelimme jääpalat päällekkäin. Saumalaastina käytimme sohjoa. Työ sujui joutuisasti, ja jo muutaman tunnin aherruksen jälkeen seinät olivatkin valmiina.

Lopuksi asensimme lauteiksi muutaman tuppilankun. Kiukaan sekä hormin lainasimme rantasaunasta. Kattona toimi pressu.

Kaiken kaikkiaan hommaan meni aikaa noin 5 tuntia. Pakkasen illalla kiristyessä noin –27 asteeseen oli aika lämmittää sauna ja nauttia kosteista löylyistä ja avannon virkistävästä vedestä.

LEO PARKKONEN

NOORA PARKKONEN

NOORA PARKKONEN

NOORA PARKKONEN

Luolakiviä ja tafoneita

Innokas ryhmä kokoontuu Haukiniemen maitolaiturille ja puheensorina täyttää ilman. Jälleennäkemisiä ja kuulumisten vaihtamista ennen kuin Loikkasen Olli astuu maitolavan korokkeelle ja kertoo juonen kulun. Tulemme tutustumaan luolakiviin ja tafoneihin, jonka jälkeen siirrymme nautiskelemaan grillimakkaraa ym.

Laskeskelin, että noin 27 ihmistä ja kaksi koiraa kääntyi Loikkalan ladolta Upattoon päin raikkaassa kevätsäässä. Ritu oli tilannut auringon tälle päivälle. Tie on kuiva ja kutsuva.

Parin kilometrin päässä männikön keskeltä löytyy valtavia siirtolohkareita. Tutustumme ensin suurimpaan, jonka päälle on onnistunut kasvamaan mänty. Kiven alla on suuri luola, josta pääsee kiven ali toiselle puolelle. Keskellä luolaa on erikoisen näköinen kivi, jossa on koloja ja kuoppia. Tämä on tafoni, jossa onkalorapautumisen seurauksena näkyy koloja.

Viereistenkin lohkareiden alta löytyy onkaloita, jotka vievät kivien ali toiselle puolelle. Kolme läpiryömittävää tunnelia löytyi pikatarkastelulla.

11 500 vuotta sitten päättyi viimeinen jääkausi, ja luultavasti silloin asettuivat nämä lohkareet tähän paikkaan. Ei voi kuin ihmetellä, mikä voima on jäällä ollut, kun se kulki tästä yli.

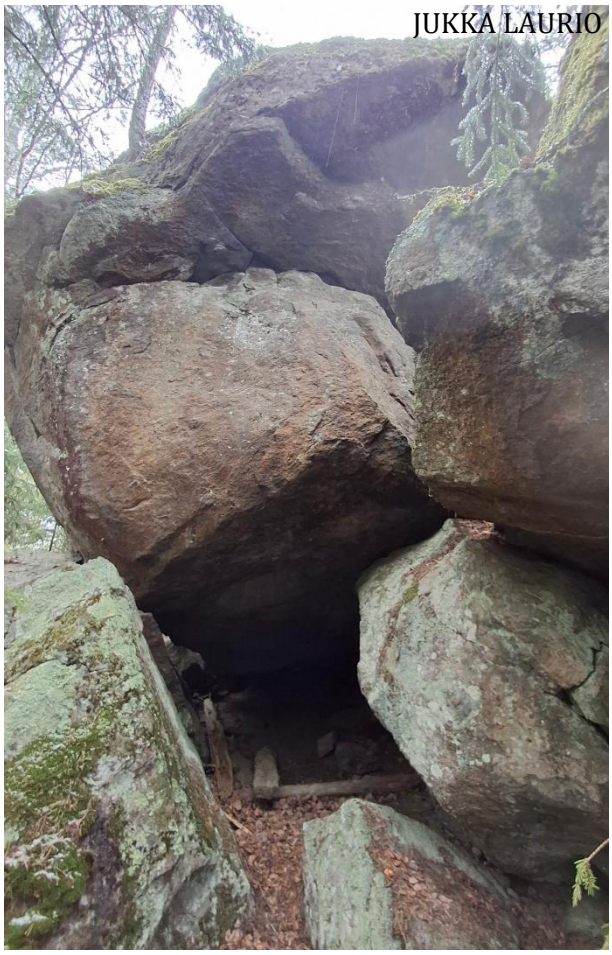
Ja mikä voima oli Ritulla ja Ollilla oli, kun järjestivät näin hienon metsäretken, jonka kruunasi hyvät tarjoilut lammen rannalla, Kiitos!

LAUREENI

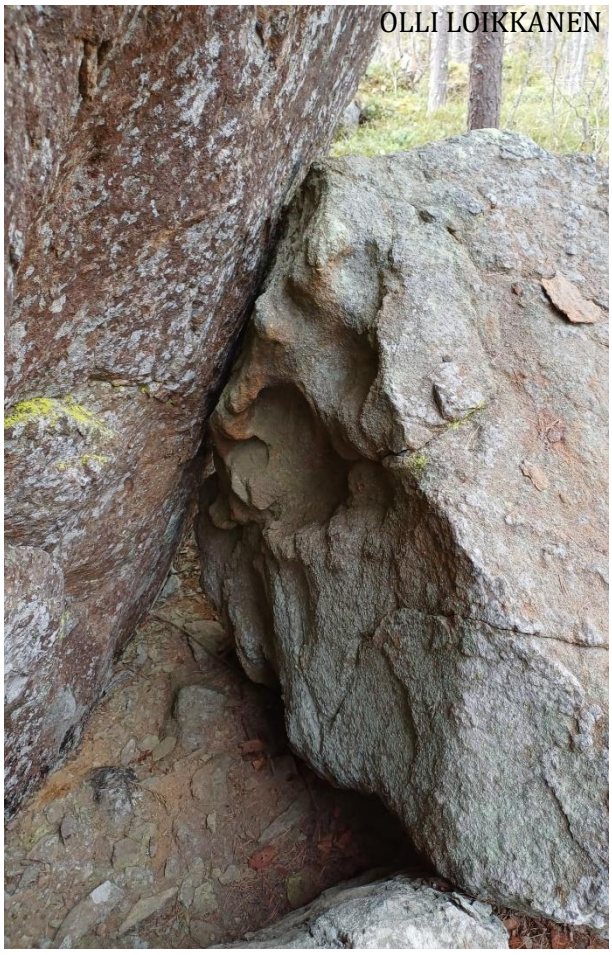

Metsäretket osallistujat Putrolammen maisemissa.

JUKKA LAURIO

JUKKA LAURIO

RITVA LOIKKANEN

OLLI LOIKKANEN

Senioritanssia ja lihaskuntojumppaa Hakan lavalla

Kesän koittaessa Haukiniemen Hakan lavalla Juvolantien varressa alkaa kaksi Hakan järjestämää, ohjattua liikuntaryhmää: senioritanssiryhmä ja lihaskuntojumppa. Molemmat ryhmät sopivat kaikenikäisille ja -kuntoisille liikkujille, niin miehille kuin naisillekin. Ohjaajana toimii allekirjoittanut eli Kati Tuuhela-Tynkkynen.

Senioritanssi

Senioritanssi on eurooppalaisten ikäihmisten itsensä kehittämä liikuntamuoto, josta voivat nauttia liikkumiskyvyltään erilaiset ihmiset. Senioritansseilla kullakin on oma nimi, koreografia ja siihen valittu, mukaansatempaava musiikki. Juuret ovat piiri- ja kansantansseissa. Tanssiaskelina käytetään uuskoreografioita tutuista vakiotanssiaskelista.

Senioritanssit ovat rentoja seuratansseja. Niitä tanssitaan yksin, jonoissa, piirissä tai paripiirissä. Omaa paria ei tarvita, pari vaihtuu useita kertoja saman tanssin aikana. Senioritanssiin voivat siis osallistua kaikenikäiset. Nuoremmillekin se on erinomaista terveysliikuntaa. Senioritanssi ei edellytä tanssitaitoja. Tärkeintä on, että jokainen liikkuu omalla tavallaan. Tanssi on iloa, ei suorittamista.

Senioritanssi on suunniteltu erityisesti ikääntyvien tarpeisiin. Askeleet ovat selkeitä, liikkeet rauhallisia ja sarjat helppoja oppia. Tavoitteena ei ole täydellinen tekniikka, vaan turvallinen ja miellyttävä liike, joka vahvistaa tasapainoa, koordinaatiota ja muistia. Senioritanssi yhdistää lempeän fyysisen harjoittelun ja sosiaalisen kohtaamisen tavalla, joka tekee hyvää sekä keholle että mielelle.

Senioritanssilla on monia muitakin hyötyjä. Se lisää liikkumisen sujuvuutta ja keveyttä, parantaa reaktiokykyä (kaatumisen ehkäisy), edistää sydänterveyttä ja hengitystoimintoja, vahvistaa luustoa ja jalkojen kuntoa, tarjoaa oppimisen haasteita, vahvistaa aivoterveyttä, lisää hyvää mieltä ja antaa elämyksiä, kirvoittaa muistoja, innostaa itseilmaisuun ja tutustuttaa uusiin ihmisiin ja yhteisöihin. Tanssi tarjoaa rytmin lisäksi rutiinia ja merkityksellisiä kohtaamisia.

”Kansainvälinen senioritanssi on iloista, turvallista ja kepeää menoa, jossa vanhempikin pysyy mukana. Senioritanssissa olet aina sopivassa iässä. Senioritanssia voi soveltaa eri ikäisille ja kuntoisille.”

Lähteet: Senioritanssista harrastus -opas, www.senioritanssi.fi.

Lihaskuntojumppa

Lihaskuntojumppa on perinteinen koko kehon treeni. Tunnin tavoitteena on kohottaa aerobista kuntoa, vahvistaa eri lihasryhmiä ja kehon hallintaa sekä tarjota elämyksiä ja iloa liikunnasta ja musiikista nauttien. Yleensä tunti toteutetaan kehonpainolla, mutta mukana voi olla myös helposti kuljetettavia välineitä, kuten käsipainot tai kuminauha.

Lihaskuntojumppa alkaa aerobista kuntoa kohottavalla lämmittelyllä ja helpolla askelsarjalla tai tanssikoreografialla. Lämmittelyn jälkeen treenataan kaikki lihasryhmät. Tunti päätetään kehonhuollolliseen loppuvenyttelyyn, joka palauttaa lihakset ja antaa keholle hetken aikaa hengähtää.

Tunti etenee musiikkiin ohjatusti. Musiikki on mukaansatempaavaa ja tietyn teeman mukaista, esim. uudempi ja vanhempi suomipop. Myös toivebiisejä pyritään toteuttamaan. Tunneilla tarjoan usein liikkeisiin pari erilaista liikemallia siten, että kaikenikäiset ja -kuntoiset pystyvät täysipainoisesti ja turvallisesti osallistumaan. Jokainen voi tehdä harjoitukset omalla tehollaan ja tasollaan.

Ryhmät ovat peräkkäin tiistai-iltaisin

Näistä kahdesta erityyppisestä tunnista muodostuu toimiva kokonaisuus. Tunnit pidetään peräkkäin. Senioritanssiryhmä kokoontuu klo 17.00–17.50 ja siitä jatketaan lihaskuntojumpalla klo 18.00–19.00.

Senioritanssi on tasoltaan hiukan lihaskuntojumppaa kevyempää, joten voimia riittää varmasti molempiin jumppiin osallistumiseen. Toki voi osallistua myös vain toiseen ryhmään.

Jumpat alkavat kesäkuun alussa ja jatkuvat elokuun loppuun asti. Ensimmäinen kokoontumispäivä on tiistai 2.6.

Mitä tarvitset mukaan?

Senioritanssiin voi osallistua ihan arkivaatteissa ja tanssimiseen soveltuvissa kengissä.

Mutta varsinkin, jos osallistut molempiin ryhmiin, kannattaa senioritanssitunnillekin tulla jumppavaatteissa.

Lihaskuntojumpassa teemme liikkeitä myös lattiatasossa, joten oman jumppapatjan voi ottaa mukaan. Hakallakin on jumppapatjoja ja niitä voi käyttää. Myös omat käsipainot kannattaa ottaa mukaan, jos sellaiset omistaa. Lainapainoja on myös saatavilla.

Osallistumismaksu

Liikuntaryhmät ovat Haukiniemen Hakan järjestämiä. Senioritanssi on osallistujille maksuton. Lihaskuntojumpasta Haka kerää osallistumismaksun 2 €/kerta. Sen voi maksaa Hakan edustajalle paikan päällä.

Tervetuloa liikkumaan!

KATI TUUHELA-TYNKKYNEN

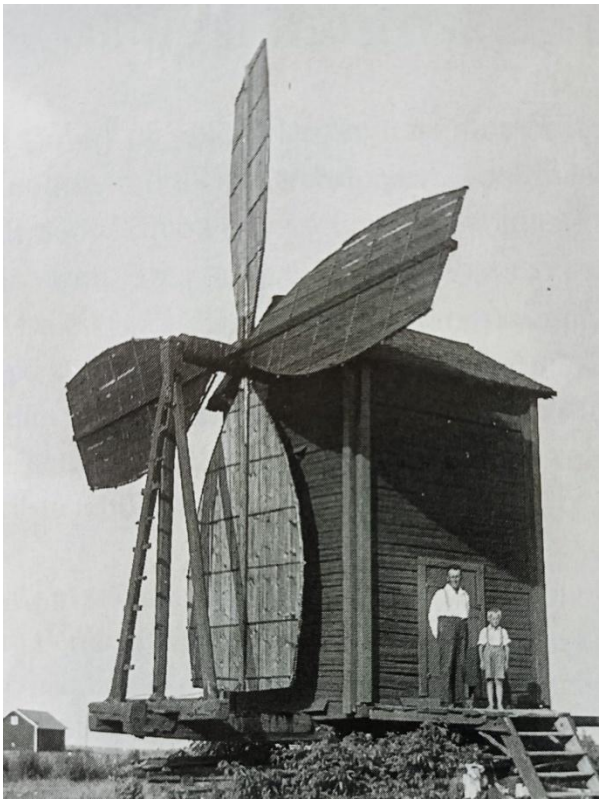

Arkistojen aarteita

Hakalaisen edellisissä numeroissa on esitelty arkistojen kätköistä löytyneitä vanhoja valokuvia, ja jatkamme sarjaa tässä numerossa. Mikäli sinulla on kuvia, joita haluaisit julkaistavaksi lehden tulevissa numeroissa, voit toimittaa ne toimitukselle paperisina tai sähköpostitse (yhteystiedot sivulla 4).

Juhannusaaton viettoa kokon ympärillä Heinharjussa 1960-luvulla.

Einar ja Pentti Saunisto tuulimyllynsä rappusilla kesällä 1939.

Helli Huotari ripsumassa lehmää kesällä 1963.

Helli ja lampaat.

Mäen mökki keskellä Haukiniemen kylää ehti elinaikanaan olla koti lukuisia perheille ja sukupolville.

Taavetti Vellonen ja Sulo Loikkanen Haukiniemen kaupan rappusilla postinhakureissulla.

Tmi Aijan Jalkahoiva

Instagram: @aijanjalkahoiva

Jalkahoidot kotikäynteinä sinulle tai lahjaksi läheisellesi

Hinnasto:
40€: Ahvensalmi, Oravi, Juvola, Varparanta ja Muhola
50€: Savonlinnan keskustan lähialue

Jalkahoito kestää noin kaksi tuntia.
Lahjakorttien osto myös mahdollista!

Puh. 0452344540
sähköposti: aija.niiranen@gmail.com

Lähihoitaja ja koulutettu jalkojenhoitaja (AT)

Savon Piippu Oy

NUOHOUS-PALVELUA

MYÖS ILMANVAIHTO-KANAVIEN PUHDISTUKSET, SÄÄTÖ- JA MITTAUSTYÖT

Ajanvaraukset:
klo 9 - 14 numeroon 044 517 3010
spostilla: toimisto@savonpiippu.com
http://savonpiippu.com/tilaus

OMA NUOHOOJA

www.savonpiippu.com

Puukauppaa ja metsäpalveluja

Tarjoamme metsänomistajille kattavat puukaupan ja metsänhoidon palvelut kestävään metsänhoitoon.
Ota yhteyttä ja pyydä tarjous!

Metsä

Kari Hanhinen
puh. 050 016 6187
kari.hanhinen@metsagroup.com

metsagroup.com/puunhankinta

Agatan hierontapalvelut/hierontahoidot

- klassinen hieronta
- fasciakäsittelyt
- sokerointi (kainalot, jalat, bikiniraja)
- vyöhyketerapia
- kuumakivihieronta
- intialainen päähieronta
- aromahieronta
- lymfahieronta
- bambuhoidot

Koulutettu hieroja *AGATA LAITINEN*

Ruutananlammentie 36, Ahvensalmi

Ota yhteyttä: 0400 676 117

Laadukasta ja kuivaa

POLTTOPUUTA

pituudet 32, 50 ja 100 cm

Kuljetus lähialueelle

Touko Halonen
050 589 4820
halonentouko@gmail.com

Metalliromun keräys

- Järjestäjä: Metsästysseura Sakastin Samoojat ry
- Paikka: Juvolantien ja Laukunkankaantien risteys (Juvolantie 1705)
- Aika: 15.5.–30.9.2026
- Yhteyshenkilö: Reijo Herranen, puh. 040-7354370

- Varoja kerätään uuden nylkyvajan kustannuksiin
- Suuremmat metallierät: sovi yhteyshenkilön kanssa mahdollinen nouto

ASIOINTILIIKENNE AHVENSALMI–SAVONLINNA 1.1.–31.12.2026

Kyyti tilataan suoraan autosta viimeistään edellisenä päivänä klo 16.00 mennessä Savonlinja Oy:n tilausnumerosta 044 772 2575.

Ajopäivät ovat arkipäivisin **tiistaina ja perjantaina**

- Auto liikennöi vain, jos autoon on tullut vähintään kaksi tilausta
- Kyydin voi tilata myös lähtöaamuna, mutta kyydin saaminen ei ole varmaa
- Asiointiliikenne on kutsuliikennettä, eli ajoreitti muodostuu kyytitilausten mukaan
- Runkoreitti alkaa Multalan tiehaarasta ja paluukyyti lähtee linja- autoasemalta tai tilauksesta pääterveysasemalta/keskussairaalalta

Lähtö klo 9.00

Ahvensalmi (Multalan tienhaara) – Oravi – Juvola – Varparanta – Niittylahti – Prisman pysäkki – Mertala – Savonlinna, linja-autoasema (Pääterveysasema/Keskussairaala tarvittaessa)

Paluu klo 14.15

(Pääterveysasema/Keskussairaala tarvittaessa ennen klo 14.15 lähtöä) Savonlinna, linja-autoasema – Mertala – Prisman pysäkki – Niittylahti – Varparanta – Juvola – Oravi – Ahvensalmi (Multalan tienhaara)

Asiointiliikenteen kuvaus

- Asiointiliikenne on kaikille avointa (ei rajattu tietylle asiakasryhmälle)
- Asiakas tilaa kyydin suoraan autosta
- Asiakas noudetaan tilauksesta kotiovelta ja viedään niin lähelle asiointipaikkaa kuin se on mahdollista
- Runkoreitiltä Multalan tienhaara – Savonlinnan linja-autoasema on noin viiden kilometrin poikkeamaoikeus asiakkaan tilauksesta Savonlinnan alueella
- Kuljettaja auttaa tarvittaessa autoon nousemisessa ja autosta poistumisessa sekä kauppatavaroiden nostamisessa autoon
- Autossa on hissinostin, liuska tai ramppi (jokin näistä), mikä helpottaa autoon nousemista ja autosta poistumista

Maksutavat

- Autossa voi maksaa käteisellä, pankkikortilla ja Matkahuollon lipputuotteilla, esim. Reitit ja Liput -sovelluksesta ostettavilla mobiililipuilla.
- Matkasta peritään linja-autotaksan mukainen kilometriperusteinen hinta
- Lipputuotteisiin voi tutustua kaupungin verkkosivulla: https://www.savonlinna.fi/asukas/kadut-ja-liikenne/liikenne/ paikallis-ja-lahiliikenne/lipputuotteet

Savonlinnan kaupunki

Varparannalle

Savonlinnan Varparanta pieni kylä on,
mutta luonto siellä aivan verraton.

Pururata kiertää mäkiä niitä monia.
Sieltä löytyy sieniä aivan verrattomia.

Lintutorniin voi huimapäiset kiipeillä,
ja frisbeegolfia toiset samalla heitellä.

Jos nälkä siinä urheillessa yllättää.
Voi makkaroitakin alhaalla kärventää.

Tosonlammen rannalla pieni laavu on.
Siinä vieressä Juppitupa myös verraton.

Saimaan rannalle voi jäädä ruikuttamaan.
Tai mennä niitä norppia moikkaamaan.

Mustajärveä on mukava veneellä kiertää.
Siellä majavat sinua läiskien tervehtää.

Kalliorannassa aina juhannusta vietetään.
Siellä ystäviä, naapureita tervehditään.

Haitari niin haikeena terassilla soi.
Mitä sen parempaa kesällä olla voi.

HELLI HUOTARI

Kesän 2026 tapahtumia

Tiistaisin 2.6–25.8. klo 17.00 **Senioritanssi Hakan lavalla**
Haukiniemen Haka (050 340 4987)

Tiistaisin 2.6–25.8. klo 18.00 **Lihaskuntojumppa Hakan lavalla**
Haukiniemen Haka (050 340 4987)

Perjantaisin 3.–31.7. klo 18.00 **Vesijumppa Herajärvellä**
Varparannan kyläyhdistys (050 381 1115)

Sunnuntaina 14.6. klo 10.00 **Luontokirkko Linnansaaressa**
Savonlinnan seurakunta (044 4580531)

Perjantaina 19.6. klo 18.00 **Juhannusjuhla Kalliorannassa**
Varparannan kyläyhdistys (050 381 1115)

Keskiviikkona 8.7. klo 17.30 **Lasten yleisurheilukilpailut Multalan kentällä**
Salmen Pojat (040 080 3972)

Keskiviikkona 15.7. klo 18.00 **Kesäkisailut Hiesun kentällä**
Haukiniemen Haka (050 331 7788)

Lauantaina 18.7. klo 12–16 **Kalapäivä Oravi-talolla**
Haukiveden osakaskunta ja Oravin seudun yhdistykset (044 274 7078)

Lauantaina 25.7. klo 10.00 **Praasniekka Haukiniemen tsasounalla**
Haukiniemen kulttuurikyläyhdistys (050 017 4200)

Lauantaina 25.7. klo 10–14 **Kyläpäivä Niittylahdessa, Varparannalla ja Haukiniemessä**: kirpputoreja, avoimia puutarhoja ym.
Varparannan kyläyhdistys (050 381 1115)

Lauantaina 25.7. klo 18.00 **Tanssit Hakan lavalla**
Varparannan kyläyhdistys (050 381 1115)

Koko kesän auki **Telttasauna Herajärvellä**, jossa mahdollisuus kylpeä 2 €/ kerta/henkilö
Varparannan kyläyhdistys (050 381 1115)

Jäätelöauto reitillä Niittylahti–Varparanta–Haukiniemi–Juvola–Oravi
Keskiviikkoisin 10.6., 1.7., 22.7., 12.8.

15:30 Pöntönharjuntie/Juvolantie
* Juvolantie 1030 (linja-autopysäkki)
15:45 Juvolantie 1268 (linja-autopysäkki)
15:55 Haukiniementie/Juvolantie
16:00 Muholantie/Juvolantie (koulu)
16:10 Oravintie 26
* Oravintie 50
16:20 Oravintie 123 (postilaatikot)
* Kiramontie 73
16:35 Tappuvirrantie/Mutalantie
16:50 Herralanharjuntie (postilaatikot)
17:00 Immonrannantie/Sorsasalontie

Rauhallista juhannusta ja leppoisaa kesää 2026!

EERO KAARTINEN, 6 v